

**EQUAL
RIGHTS**
Beyond Borders

RSA
REFUGEE SUPPORT AEGEAN

PRO ASYL
DER EINZELFALL ZÄHLT.

ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΑΠΟ 48 ΩΡΕΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΑΠΕΛΑΣΗ, ΑΛΛΑ ΚΑΜΙΑ ΕΝΤΟΛΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΕΠΙ ΤΡΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Μετά την απόφαση γερμανικού δικαστηρίου να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της αμφιλεγόμενης «Συμφωνίας Seehofer» μεταξύ Ελλάδας και Γερμανίας, οι υπογράφουσες οργανώσεις απαιτούν την άμεση εφαρμογή της δικαστικής απόφασης.

Πέρασαν πάνω από τρεις εβδομάδες από τότε που το Διοικητικό Δικαστήριο του Μονάχου διέταξε με μία [απόφαση ορόσημο](#), και με συνοπτικές διαδικασίες, την επιστροφή ενός απελαθέντος Αφγανού πρόσφυγα στη Γερμανία και αμφισβήτησε τη νομιμότητα μιας αμφιλεγόμενης διοικητικής διευθέτησης ([καλούμενης ως «Συμφωνία Seehofer»](#)) που έγινε μεταξύ Ελλάδας και Γερμανίας.

«Κάθε μέρα που περνάει χωρίς να μεταφερθεί ο πρόσφυγας [στη Γερμανία], είναι μια ακόμη μέρα σε αδικαιολόγητη κράτηση στην Αθήνα γι 'αυτόν! Η αυθαίρετη κράτηση του δείχνει τα κενά στο ελληνικό σύστημα προστασίας. Επιπλέον, το σύστημα υποδοχής της Ελλάδας παραμένει ανεπαρκές και αντιμετωπίζει τεράστιες προκλήσεις και κενά στην προστασία των ατόμων. Σήμερα 24.000 πρόσφυγες και μετανάστες βρίσκονται εγκλωβισμένοι στα νησιά του Αιγαίου, οι περισσότεροι εξ αυτών σε υπερπλήρη hotspots όπως η Μόρια. Εν τω μεταξύ, τα κέντρα φιλοξενίας στην ηπειρωτική χώρα είναι επίσης γεμάτα και οι συνθήκες εκεί είναι συχνά κακές. Ως εκ τούτου, η Ελλάδα δεν είναι τόπος επιστροφής των αιτούντων άσυλο», λέει η Νατάσα Στραχίνη από την Υποστήριξη Προσφύγων στο Αιγαίο (RSA).

«Στην περίπτωση αυτή τόσο η Γερμανία όσο και η Ελλάδα παρέκαμψαν το δίκαιο της ΕΕ, δηλαδή τον κανονισμό Δουβλίνο III, εφαρμόζοντας μια διμερή διοικητική διευθέτηση. Η απόφαση του γερμανικού δικαστηρίου αποκατέστησε το κράτος δικαίου », δηλώνει ο Σπύρος Ριζάκος από το ΑΙΤΗΜΑ. «Και οι δύο χώρες πρέπει να προχωρήσουν σε όλες τις απαραίτητες ρυθμίσεις ώστε η απόφαση του Δικαστηρίου να εκτελεστεί άμεσα και ο αιτών άσυλο να επιστρέψει στη Γερμανία. Επιπλέον, από τώρα και στο εξής θα πρέπει να σταματήσουν να εφαρμόζουν τη διοικητική διευθέτηση».

«Το γερμανικό ομοσπονδιακό Υπουργείο Εσωτερικών δηλώνει ότι πρόκειται να συνεχίσει την εφαρμογή της συμφωνίας, καθώς θεωρεί ότι η απόφαση αναφέρεται μόνο στην ατομική περίπτωση. Το Υπουργείο προφανώς παρερμηνεύει την απόφαση, η οποία λέει ότι η διαδικασία είναι παράνομη και η διαδικασία αυτή θα ισχύει για κάθε επερχόμενο ενδιαφερόμενο. Αυτό καθιστά τη δικαστική απόφαση γενική, όχι ατομική », εξηγεί ο Robert Nestler από το Equal Rights Beyond Borders. «Η συμφωνία καθιστά σχεδόν αδύνατη τη νομική προστασία. Κάθε περίπτωση που απευθύνεται σε ένα δικαστήριο βρίσκεται στο

τέλος ενός μακρού καταλόγου συμπτώσεων. Ο Seehofer ελπίζει απλώς ότι δεν θα υπάρξουν πολλές «μεμονωμένες» υποθέσεις. Το Υπουργείο συνεχίζει να εφαρμόζει μια προφανώς παράνομη πρακτική. Αυτό δείχνει τη σχέση με το κράτος δικαίου. Αυτό είναι ένα σκάνδαλο!».

Ο Karl Kopp από την PRO ASYL/RSA λέει: «Η εντολή του δικαστηρίου είναι η αρχή του τέλους της λεγόμενης “Συμφωνίας Seehofer”. Η πολιτική άρνησης εισόδου στα γερμανο-αυστριακά σύνορα και οι απελάσεις στην Ελλάδα είναι παράνομες. Πρόκειται για παραβίαση του ευρωπαϊκού δικαίου. Καλούμε τη γερμανική κυβέρνηση να τερματίσει αυτή την πολιτική παράνομων συμφωνιών και να επιστρέψει στο κράτος δικαίου επιστρέφοντας αμέσως το θύμα αυτής της κυνικής πολιτικής συμφωνίας».

Διοικητικό Δικαστήριο: Θεμελιώδεις αμφιβολίες σχετικά με τη συμμόρφωση με το ευρωπαϊκό δίκαιο

Η υπόθεση αφορά σε έναν Αφγανό άνδρα αιτούντα άσυλο που συνελήφθη από την Ομοσπονδιακή Αστυνομία αφού διέσχισε τα γερμανο-αυστριακά σύνορα τον Μάιο του 2019. Χωρίς τη συμμετοχή της Γερμανικής Υπηρεσίας Ασύλου BAMF, ως αρμόδιας αρχής για τις αιτήσεις ασύλου, η Ομοσπονδιακή Αστυνομία επέστρεψε τον αιτούντα στην Ελλάδα, μόνο με βάση το λεγόμενο EURODAC-1 hit (δηλ. την καταγραφή και υποβολή αίτησης ασύλου στην Ελλάδα). Δεν πραγματοποιήθηκε περαιτέρω εξέταση. Στην πραγματικότητα, δεν υπήρχε πρόσβαση σε δικηγόρο. Η Ομοσπονδιακή Αστυνομία υπογράμμισε ότι ακολούθησαν αποκλειστικά τη λεγόμενη «Συμφωνία Seehofer». Μέσα σε 48 ώρες, ο αιτών προστασία ήταν πίσω στην Ελλάδα - όπου βρίσκεται έως σήμερα κρατούμενος για σχεδόν τρεις μήνες. Στην Ελλάδα, η διαδικασία χορήγησης ασύλου είχε διακοπεί χωρίς να γίνει ουσιαστική εξέταση του αιτήματός του - ενώ μέχρι σήμερα δεν έχει αποφασισθεί η συνέχιση της.

Το Γερμανικό δικαστήριο διέταξε την άμεση επιστροφή του αιτούντος στη Γερμανία. Παρ'όλα αυτά, η Ομοσπονδιακή Αστυνομία χρειάστηκε μια ολόκληρη εβδομάδα για να ενημερώσει τους Έλληνες συναδέλφους της για την παράνομη απέλαση και τη διευθέτηση της επιστροφής. Η ημερομηνία εφαρμογής της δικαστικής απόφασης παραμένει ανοικτή έως σήμερα.

Από νομική άποψη, το ζήτημα είναι σαφές - και έχει επισημανθεί επανειλημμένως από [νομικούς εμπειρογνώμονες](#): Ο Κανονισμός του Δουβλίνου είναι δεσμευτικός καθορίζοντας τη διαδικασία και τα κριτήρια για το εάν και πώς ένας αιτών άσυλο μπορεί να μεταφερθεί από ένα κράτος μέλος σε άλλο – μετά από επαρκή εξέταση και με αποτελεσματική πρόσβαση στη νομική προστασία. Αυτά τα στοιχειώδη δικαιώματα έχουν επανειλημμένα τονιστεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Η σημαντική δικαστική απόφαση επιβεβαιώνει την εκτίμηση αυτή εκφράζοντας σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη νομιμότητα της εφαρμοζόμενης διαδικασίας.

Ωστόσο, το γερμανικό Υπουργείο Εσωτερικών εξακολουθεί να μην επηρεάζεται από τις αμφιβολίες του δικαστηρίου και ανακοίνωσε στην απάντησή του στα αιτήματα του

κοινοβουλίου και του Τύπου την πρόθεσή του να συνεχίσει να υποστηρίζει τη διαδικασία ταχείας επιστροφής.

Η καταστρατήγηση του κανονισμού του Δουβλίνου οδηγεί στην απειλή παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

Πρώτα απ' όλα, ο κανονισμός του Δουβλίνου ακολουθεί την αρχή ότι πρέπει να διεξάγεται εξέταση σχετικά με το ζήτημα ποιο κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για τη διαδικασία ασύλου από τη στιγμή που υποβάλλεται αίτηση ασύλου στο αντίστοιχο κράτος μέλος. Ένα EURODAC-1-hit μπορεί να αποτελέσει ένδειξη για την ευθύνη της Ελλάδας, ωστόσο υπάρχουν ακόμα άλλες επιλογές, όπως οι οικογενειακοί δεσμοί, που υπερισχύουν. Η διαδικασία διεξάγεται επίσης επειδή κανείς δεν μπορεί να απελαθεί σε απάνθρωπη ή εξευτελιστική κατάσταση (άρθρο 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων). Στην Ελλάδα, ωστόσο, υπάρχει ένα ανεπαρκές σύστημα υποδοχής και σοβαρές ανεπάρκειες στο θέμα της στέγης και τη βασική ιατρική περίθαλψη για χιλιάδες αιτούντες άσυλο καθώς και πολλές προκλήσεις στον τομέα της προστασίας. Ενώ η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρότεινε να συνεχιστούν επιστροφές στην Ελλάδα σύμφωνα με τον κανονισμό του Δουβλίνου σταδιακά και υπό ορισμένες προϋποθέσεις ήδη τον Δεκέμβριο του 2016, πραγματοποιήθηκαν μόνο 7 επιστροφές κατά το [πρώτο εξάμηνο του 2019 \(μεταξύ 01.01-31.12.2018\)](#), οι επιστροφές έλαβαν χώρα σε 6 περιπτώσεις).

Αντίθετα, μεταξύ του Αυγούστου 2018 και του Ιουλίου του 2019, οι [28 επιστροφές στην Ελλάδα](#) πραγματοποιήθηκαν με βάση τη «Συμφωνία Seehofer» και χωρίς αξιολόγηση των συνθηκών κατά την επιστροφή. Επίσης, το Διοικητικό Δικαστήριο του Μονάχου εξέφρασε σοβαρές αμφιβολίες κατά πόσο η επιστροφή στην Ελλάδα είναι σύμφωνη με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η διακοπή της διαδικασίας ασύλου του αιτούντος στην Ελλάδα θεωρήθηκε περαιτέρω από το Δικαστήριο ως ένας από τους λόγους για τους οποίους διατάχθηκε η επιστροφή του αιτούντος [στη Γερμανία].

Παρακάμπτοντας τον κοινοβουλευτικό έλεγχο με μία ύποπτη συμφωνία

Η συμφωνία προέκυψε από μια μη ανακοινωθείσα διαπραγμάτευση μεταξύ του Horst Seehofer, Γερμανού Υπουργού Εσωτερικών και του Έλληνα ομολόγου του και υπογράφηκε πριν από ένα χρόνο. Παρέχει λεπτομέρειες σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ ελληνικών και γερμανικών αρχών σε περιπτώσεις άρνησης εισόδου σε πρόσωπα που ζητούν προστασία στο πλαίσιο προσωρινών ελέγχων στα εσωτερικά γερμανοαυστριακά σύνορα. Το γερμανικό και το ελληνικό Κοινοβούλιο δεν συμμετείχαν ούτε ενημερώθηκαν. Μόνο μια [διαρροή](#) από τις οργανώσεις RSA / PRO ASYL κατέστησε τη συμφωνία διαθέσιμη στο κοινό το Νοέμβριο του 2018.